

**Orde voor de viering van Eeuwigheidszondag
Laatste zondag van het kerkelijk jaar**

***Om de namen te noemen
en niet te vergeten wie ons zijn voorgegaan....***

Draden van verbondenheid

*De draad van de liefde verbindt mij met jou.
De draad van het gemis verbindt mij met jou.
Zoveel draden verbinden mij met zoveel mensen.*

*Maar altijd is er die draad met jou,
hij doorkruist alle andere draden.
Hij geeft betekenis aan alle levensdraden.*

*De draad van de liefde verbindt mij met jou
en de draad van het gemis
verweeft zich met die van de liefde
(Marinus van den Berg)*

**Voorganger: ds. Harrie Strubbe
Muziek: Ruurd Salverda
Lector: Tineke Reitsma**

**Sint Jan, Deinum
26 november 2023**

-Orgelspel

-Woord van welkom en mededelingen

-Introitus: Psalm 139: 1 en 2

Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij, waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.

Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:
wie weet mijn leven zoals Gij?
Gij kent mijn leven woord voor woord,
Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.
Ja overal, op al mijn wegen
en altijd weer kom ik U tegen.

-V. : De Heer is met u allen!

-Gem.: Zijn vrede is met u.

-V. : Onze hulp is in de Naam van de Eeuwige

-Gem.: Schepper van hemel en aarde

-V. : Naar U sla ik mijn ogen op

-Gem.: kom ons tegemoet in uw erbarmen

-V. : Wie anders is ons vertrouwen waard.

-Gem.: Zie ons tekort in uw licht

en kom ons tegemoet in uw erbarmen. Amen

-Lied 282: 1 en 2

Genesteld aan uw hart
en aan uw altaar kind aan huis,
pelgrim die schuilt, zo ben ik thuis
bij U , mijn God die in uw loofhut mij bewaart.

Hier wordt uw woord van kracht,
dat mij herschept en adem geeft,
die ziel wil zijn van al wat leeft.
Het fluistert in mijn oor hoe vurig Gij mij wacht.

-Kyriegebed

-Gloria: Lied 302: 1

God in de hoog' alleen zij eer
en dank voor zijn genade,
daarom, dat nu en nimmermeer
ons deren nood en schade.
God toont zijn gunst aan ons geslacht
en heeft de vrede weergebracht;
de strijd heeft thans een einde.

-Gebed van de zondag

-Wij ontsteken de kaarsen

-Psalmlezing: Psalm 121

*Kom Jij hoog van de bergen
mij helpen –
wat zien mijn ogen?*

*De Schepper van hemel en aarde
mijn helper*

*dat weet mijn ziel
dat weet mijn voet die niet wankelt.*

*Hij zal niet slapen, Israëls behoeder.
Hij zal mij hoeden, ik ga in zijn schaduw:*

*geen zonnesteek overdag
en 's nachts geen tik van de maan.*

*Hij zal je ziel bewaren
is mij gezegd.*

*Ik ga mijn weg
kom veilig aan.*

*Mijn helper is de Naam
de schepper van hemel en aarde.*

-Lied 221: 1 en 2

Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zoals een mantel om mij heen geslagen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aangezicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vragen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij behoeden en op handen dragen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val , mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen

-Epistellezing: Hebrëen 11: 13-16

*Zij allen, de voorvaders en moeders, zijn in geloof
gestorven; wat hun beloofd was zagen zij geen
werkelijkheid worden. Ze hebben slechts een glimp
ervan begroet, en ze zeiden van zichzelf dat zij op
aarde leefden als vreemdelingen en bijwoners.*

*Door zo te spreken lieten zij blijken op doorreis te zijn
naar een vaderland. Daarmee bedoelden ze niet het
vaderland waaruit zij waren weggetrokken, anders
waren ze daarheen wel teruggekeerd.*

*Nee, ze keken reikhalzend uit naar een ander,
beter vaderland: het hemelse.*

*Daarom schaamt God zich er niet voor hun God
genoemd te worden en heeft Hij voor hen een stad
gereedgemaakt.*

-Lied 803: 1 en 6

Uit Oer is hij getogen, aartsvader Abraham,
om voortaan te geloven in 't land van Kanaan,
om voortaan als een blinde te zien een donker licht,
om voortaan helderziende te zijn op God gericht.

En allen die geloven zijn Abrahams geslacht,
geboren uit de hoge, getogen uit de nacht.
De stad die zij verbeiden die staat in wit en goud
aan 't einde van de tijden voor iedereen gebouwd.

-Uitleg en overdenking

-Pianospel

-Lied 99 uit 'Tegen het donker'

Die ons in 't hart geschreven staan,
die onze dagen deelden
maar in de dood zijn voorgegaan,
zij lieten ons de beelden
van zoet en droef herinneren,
van zoeken, hopen, wachten.
Zal in de starre, koude dood

hun naam nog overnachten?

Nooit wordt de droefheid bodemloos:
God houdt zijn handen open
en heel ons leven, doods en broos,
draagt Hij door vrees en hopen.
Herinnert Hij zich niet hun naam
als wachters op de morgen?
Die in de nacht zijn voorgegaan
zijn in zijn trouw geborgen.

De naam waarmee zij zijn genoemd
staat in Gods hand geschreven
en zal door alle donker heen
toch onuitwisbaar leven.
In Christus blijft die naam bewaard,
naar Hem mogen zij heten,
totdat de droom verkeert in zien,
geloven wordt tot weten.

-Inleiding op de gedachtenis

-Tuskentiden 248: 1

Hear, no't wy hjir hjoed betinke
fan wa't wy sa holden ha,
-yn ús hert har nammen klinke
en 't gemis dat pleaget sa –
kom mei leafde ne iús ta.

-We noemen de namen en ontsteken kaarsen

Henderikus (Henk) Koningsveld

Feikje Huizinga-Mollema

Femmigje (Femmy) Bouma-van der Laan

-Tuskentiden 248: 5 en 6

Hear, by alle tûzentallen
om jo hege himeltroan,
binn' de leafsten ús ûntfallen;
wat in leechte elke moarn!
Sjoch har yn jo leafde oan.

Hear, wyn binn' mei jo ferbûn en
yn jo hân, wat der ek bart.
Heilân, hielje alle wûnen
dy't de dea ús oandien hat.
Kom mei leafd' yn ús tekoart.

-Voorbeden, stil gebed, Onze Vader

-Aandacht voor de collecte

Diakonie: NL37RABO0313200181

Kerk: NL88RABO0119357941

-Slotlied: 'Ga maar gerust.... (Sibelius/S. de Vries)

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben je baken, ook in diepe nacht.
Ik ben de stem die steeds in jou zal opstaan.
Ik ben de hand die op je vriendschap wacht.
Ik ben het licht dat voor je voeten uitgaat.
Ik ben de wind waardoor je ademt haalt.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de zon, waarvoor het donker knielt.
Ik ben de groet, waarmee ook jij kunt opstaan.
Ik ben de hoop, dat zaad diep in je ziel.
Ik ben het lied, dat fluistert in de bomen.
Ik ben de dag, die schemert in je droom.

Ga maar gerust, want Ik zal met je meegaan.
Ik ben de liefde, die een mens je schenkt.
Ik ben de hoogste toon die jij kunt aanslaan.
Ik ben de verte, di verlangend wenkt.
En, kom je thuis, de laatste mist verdwenen,
ben Ik de hand, die al je tranen wist.

-Zegen